

Odlazno pismo manjini

joi, 29 noiembrie 2012

{xtypo_quote}Dragi Hrvati u Rumunjskoj,
{/xtypo_quote}

Vrativši se sa svog mandata iz Rumunjske osjeao sam se dužnim da Vam još jedanput uputim par rije i. Nažalost, nisam bio u mogu nosti to u initi usmeno prilikom samog odlaska, a ovu pisanu rije nadam se da ete prihvati jednako otvoreno kao što ste uvijek primali mene osobno.

Rade i i žive i u zemlji u kojoj žive pripadnici hrvatske manjine došao sam do spoznaje o ja ini koju manjina nosi u sebi. Zadržati svoj jezik, kulturu, svoje zna enje, civilizacijski doseg kroz stolje a, u initi da se ne zatomi hrvatsko u ikojem lanu zajednice predstavlja izrazito zahtjevan i težak put. Na tom putu Vi ste ve stolje ima i ne pokazujete nikakvu želju za odmakom, za silaskom s tog puta.

Time ste mi pokazali koliku snagu ima hrvatska manjina, koliko je Vaše srce veliko i koliko Vi toga srca dajete. Vaše gostoprinstvo, Vaša otvorenost, Vaša potpuna predanost dala mi je dodatan motiv. Motiv da pokušam shvatiti što ini hrvatsku dušu daleko od doma.

Biti diplomatom zna i biti daleko od doma. No s Vama, niti dom, niti duša nisu bili daleko. Na tome Vam upu ujem moje iskreno i prijateljsko hvala.

Svjestan sam da se još štošta može unaprijediti. U okviru svojih mogu nosti pokušao sam s Vama živjeti taj put, pokušao sam pomo i da put bude lakši, mada to nije bilo uvijek lako.

Želja mi je da nastavite kora ati putem u kojoj se ujedinjuju razli itosti, u kojoj manjine predstavljaju bogatstvo. Takvo bogatstvo se ne smije izgubiti.

Bez obzira na teško e, bez obzira na prepreke koje e stajati na putu, bez obzira na pojedine nesugla-sice, toplo se nadam da ete Vi taj put nastaviti s istom koli inom entuzijazma kao i do sada.

Tijekom ovih sedam godina od Vas sam puno toga nau io, stoga, dopustite da u svoje osobno ime iskoristim ovu prigodu da Vam uputim izraze mog iskrenog i prijateljskog poštovanja.

Srda no Vaš;

Mirko Radi